

LENIN ÉS A KÖNYVTÁRAK

LENIN-SZIMPÓZIUM AZ IFLA 36. KONGRESSZUSA ALKALMÁBÓL

Darabos Pálné

Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ

A lenini könyvtárpolitikáról Magyarországon nemcsak sokat hallottunk, olvastunk, hanem szemünk láttára valósultak is meg ezek a felbecsülhetetlen értékű tanítások. Elmondhatjuk, hogy a magyar könyvtárügy is e tanításokon nyugszik, ezt igyekezett és igyekszik megvalósítani. Ennek a beszámolóknak nem célja a lenini könyvtárpolitikát részletesen taglalni, ezért csak emlékeztetőnek kívánjuk megemlíteni a legfontosabb megállapításokat:

a könyvtárak mindenki számára való hozzáférhetősége;

a könyvtárak dicsősége ne az legyen, hogy mennyi ritkaságuk van, hanem, hogy milyen széles körben forognak a könyvek a nép között;

hány új olvasójuk van;

milyen gyorsan tudják az igényeket kielégíteni;

milyen kényelmet nyújtanak a lakosság többségének;

hogyan lehet a könyvek küldését egyik könyvtárból a másikba gyorsan és ésszerűen megszervezni;

a minél hosszabb nyitvatartás biztosítása stb.

Ezek a gondolatok már a forradalom előtt is foglalkoztatták LENINT, amiről számos levél, megemlékezés tesz tanubizonyosságot. Hogy a forradalom legnehezebb napjaiban már könyvtárügyi rendeletet ad ki a könyvtárügy központosítására, a könyvtári hálózat létrehozására, a gyűjtemények védelmére, fejlesztésére, az adatszolgáltatás helyes formájának megszervezésére stb. - az ma már közismert. A dekrétum a könyvtárügy központosítására 1920. november 18-án jelent meg, betetőzve és summázva a teendőket.

LENIN élete végéig figyelemmel kísérte a könyvtári élet problémáit, óriási jelentőséget tulajdonított a könyvtárügy jó megszervezésének; ezt bizonyítja számos cikk, beszéd, konkrét utasítás, rendelkezés. A tudás elsajátításában a könyvtárak nyújtotta lehetőséget nem győzte eleget hangsúlyozni, a forradalom alapvető feladatának tartotta a nép művelődési lehetőségeinek maximális biztosítását.

LENIN születésének 100 éves évfordulójára esett az IFLA /International Federation of Library Associations = Könyvtáros Egyesületek Nemzetközi Szövetsége/ 36. konferenciája, amelyet 1970. őszén Moszkvában tartottak meg. Ennek során az IFLA egy teljes ülést szentelt a LENIN és a könyvtárak című témának. A bevezető előadásban Ju. V. GRIGOR'EV részletesen elemezte a lenini könyvtárpolitikát és annak jelentőségét. Ezenkívül kilenc referátumot tartottak azon országok könyvtárainak képviselői, ahol LENIN emigrációs éveiben megfordult, illetve amelyekről írásban megemlékezett, nevezetesen: német, angol, francia, svéd, svájci, lengyel, dán, finn és amerikai könyvtáros szakemberek.

LENIN élete során igen sok időt töltött könyvtárakban, műveit e nélkül meg sem írhatta volna, elméleti munkásságának bázisa a könyvtár volt. Egy példa erre, hogy A kapitalizmus fejlődése Oroszországban című művéhez több mint 500 forrásművet használt.

Emigrációs éveiben minden városban, ahol élni kényszerült, a könyvtárakban dolgozott.

LENIN első alkalommal 1895-ben utazott külföldre. Berlinben is töltött néhány hetet, dolgozott a berlini királyi könyvtárban, a mai Deutsche Staatsbibliothekben.

A Deutsche Staatsbibliothek kiadásában ennek megörökítésére megjelent kiadvány /Wladimir Iljitsch Lenin in Berlin und als Leser der Königl. Bibliothek, der heutigen Deutschen Staatsbibliothek, Berlin, 1970./ több részből áll. Foglalkozik LENIN berlini - többszöri - tartózkodásának eseményeivel, külön tanulmányt szentel a könyvtárban olvasott műveknek, ezekről jegyzékben is megemlékezik, sőt közlést tesz LENINnek édesanyjával való levelezését is. A kiadványt számos kép teszi hangulatossá.

Mi vonzotta LENINT Berlinbe?

Ott működött akkoriban a Stuhr und Behr kiadóvállalat, amelytől Oroszországban sokszor indexen lévő és az orosz könyvtárakban ritkán vagy egyáltalán nem kapható könyvekhez jutott. Ezenkívül a Német Szociáldemokrata Párt kiadójától a külföldön orosz nyelven megjelent valamennyi művet meg tudta itt venni.

A királyi könyvtár, a mai Deutsche Staatsbibliothek nagy jelentőségű volt LENIN számára, mert itt MARX és ENGELS művei, valamint az orosz forradalmi mozgalomról szóló könyvek megtalálhatók voltak. LENIN a könyvtárban saját nevével - ULJANOV - iratkozott be, amint ezt sajátkezű aláírása is tanúsítja.

A 12 könyv, amellyel behatóan foglalkozott, tematikailag két csoportra osztható:

a/ MARX és ENGELS művei;

b/ gazdasági fejlődés és munkásmozgalom Oroszországban.

Megjegyzendő, mivel MARX és ENGELS művei évtizedekkel előbb jelentek meg, már kereskedelmi forgalomban nem voltak kaphatók, s így különösen jelentős volt számára, hogy a könyvtárban e ritka példányokhoz hozzá tudott férni.

Az elmondottakból is kitűnik, hogy LENIN Oroszország szociális-gazdasági kérdéseivel behatóan foglalkozott, különös tekintettel az agrárkérdésre. Mindez bizonyos mértékig előmunkálatnak számított A kapitalizmus fejlődése Oroszországban című művéhez.

Hogy milyen véleménye volt LENINnek a könyvtárról, annak írásos nyoma nincs, feltehetően meg volt elégedve a kiszolgálással. A könyvtárnak akkor 800 ezres, ma 4,8 milliós az állománya.

1902-1903-ban Londonban élt LENIN, ahol idejének nagy részét a British Museum könyvtárában töltötte, majd 1908 májusában Genfből Londonba utazott kizárólag azért, hogy a British Museumban dolgozhasson. A British Museum könyvtárának egyik vezető munkatársa, A.H. CHAPLIN, emlékezett meg színvonalas beszámolóban LENINnek Londonban, illetve a British Museum könyvtárában töltött idejéről. /Ide fűzném saját személyes élményemet is. Ez év augusztusában alkalmam volt a British Museum könyvtárában néhány órát tölteni, megcsodálni nagyszerű olvasótermeit, gyűjteményeit stb. A könyvtárban a LENIN-centenárium tiszteletére rendezett kiállításon a feltehetően ott írott művein kívül LENIN olvasójegyt, továbbá kérvényét a könyvtár használatára, nyilvántartókönyv-beli bejegyzését is megtekinthettem, sőt utóbbiakról az angol kollégák kedvessége folytán másolatot is kaphattam./

KRUPSZKAJA visszaemlékezéseiből tudjuk, hogy LENIN minden reggel a British Museum könyvtárába ment. Érdekelte ez a könyvtár már azért is, mert 40 évvel korábban MARX itt írta a Tőkét. LENIN számára a legjobb és legkellemeesebb munkahelyek közé tartozott ez a könyvtár. A 400 személyes olvasóterem kb. 20 000 kötetes kézikönyvtárával, katalógusaival, nagy nemzetközi könyvállományával, referenz-szolgálatával akkoriban megelőzte Európa valamennyi nagy könyvtárát. Orosz illegális kiadványok is találhatóak voltak itt. LENIN mindig ugyanazon a helyen ült: az olvasóterem G vagy H szárnyán.

LENIN, Jacob RICHTER fedőnéven lakott Londonban. Ennek megörökítésére, 1942-ben volt lakóházán emléktáblát helyeztek el. A.H. CHAPLIN maga is részt vett ennek felavatásán, de ez a ház sajnos a II. világháborúban elpusztult, az emléktáblát nem messze e helytől megőrizték.

LENINnek is ajánlólevélre volt szüksége, hogy belépőjegyet kapjon a British Museum könyvtárába, amit hosszas levelezés után meg is kapott.

A könyvtár nem tudja, melyek azok a könyvek, amelyeket LENIN használt, azt tudják viszont, hogy a parasztkérdéssel, a Szociáldemokrata Párt agrárpolitikájával foglalkozott, sok, az Iszkrában megjelent cikkét írta ott, majd 1908-ban újbóli ott-tartózkodásakor behatóan foglalkozott filozófiai művekkel, a Materializmus és empirio-kritizmus című művének előtanulmányaként.

A megleghangu beszámoló azzal fejeződött be, hogy a British Museum egyik legnevezetesebb olvasója LENIN volt. A.H. CHAPLIN a maga és az angol könyvtárosok nevében örömét fejezte ki, hogy ezen az emlékülésen részt vehetett.

A Dán Királyi Könyvtár Lenin's visit to Denmark címmel, C. THOMSEN tollából kiadványt publikált a centenáriumra. Elsősorban a történelmi körülményeket ismerteti. Leírja, hogy LENIN itt is idejének döntő részét könyvtárakban töltötte. Rendszeres látogatója volt a Dán Királyi Könyvtárnak, az olvasótermi nyilvántartás szerint ULJANOV néven FUNCK: A mezőgazdasági viszonyok a Havillande-i paraszti tejjgazdaságban című művét olvasta, valamint a Dán Statisztika című könyvet.

A könyvtár rendje és fegyelme jó benyomást keltett LENINben, elismeréssel nyilatkozott róla.

Igen érdekelte a dán speciális mezőgazdaság, és statisztikai tanulmányokon alapuló analízist végzett e tárgykörben.

LENIN egyik dán tisztelője, a híres író: Martin ANDERSEN NEXÓ írja 1940-ben, LENIN születésének 70. évfordulóján: "Abban az időben nem lehetett felismerni az Októberi Forradalomnak - Lenin művének - mérhetetlen jelentőségét. Személye és munkája mindent átfog, az emberiség történetében nincs olyan fontos esemény, amit nem lehet visszavezetni Leninhez és a forradalomhoz. Az emberiség legnagyobb problémájához úgy nyult, hogy összekapcsolta a multat a jelennel, oly módon kiterjesztve, hogy mindenki képes legyen látni, hogy ez a fejlődés útja."

A finn könyvtárosok közül E. WIRLA emlékezett meg LENINről mint könyvtári látogatóról. Megállapította, hogy tudományos munkájának nélkülözhetetlen részét képezte a könyvtári szolgáltatások igénybevétele.

Mind a könyvtári feladatokat, mind a tudásnak, a tanulásnak fontosságát, nélkülözhetetlenségét tartalmazó nézeteit, rendeleteit, írásait részletesen ismertette.

Majd a finn referátum feltette a költői kérdést: Mi, mai könyvtárosok, mit mondhatunk ennyi hozzáértéshez? Vajon a feltételek, amelyeket LENIN a könyvtáraknak és a könyvtáraktól kívánt: a kölcsönzés kiterjesztése, az olvasók igényes ellátása, csere-kérdések, nyitvatartási idő, új olvasók megnyerése, az információ terjesztése, nyilvántartások egyszerűsítése, raktározási problémák stb. már mind megvalósultak?

Nem volt még nagy államférfi, aki ilyen világosan és ilyen gyakran, ilyen részletességgel emlékezett volna meg a könyvtárak fontos-

ságáról, betöltendő missziójáról. LENIN ebben is egyedülálló.

F.E. MOHRHARDT, az amerikai könyvtári élet egyik vezetője is megemlékezett LENINről. Bevezetőként említette, hogy LENIN sohasem járt az USA-ban, így soha nem volt amerikai könyvtárban sem.

1906-ban a Library of Congress /Kongresszusi Könyvtár/ ajándékként hozzájutott JUDIN, krasznójarszki kereskedő 80 000 kötetes könyvtárához. Mintegy 10 évvel azelőtt LENIN - szibériai száműzetésében - használta ezt a könyvtárat, feljegyezve róla, hogy figyelemreméltó, gazdag gyűjtemény. Sokat használta a Kapitalizmus fejlődése Oroszországban című művéhez. Ez a különgyűjtemény ma 500 000 kötetre nőtt a Library of Congressben, és megállapítható, hogy a Szovjetunió kivül nincs még egy olyan gazdag forrásanyag Oroszországról és a Szovjetunióról, mint ez. De nemcsak a Library of Congress rendelkezik az orosz kulturáról, társadalomról információs anyaggal. LENIN művei számos amerikai könyvtárban szinte minden nyelven megvannak.

Hozzáfűzte még F.E. MOHRHARDT, hogy nem kell csak arra szorítkozniuk, mit mondott LENIN az amerikai nyilvános könyvtárakról, hanem LENIN gondolatainak hatását a gyakorlatban is észlelhetik.

LENIN a svájci könyvtárak mellett egyik követendő példának az amerikai nyilvános könyvtárak módszereit említette: a kötetlen használat, szabadpolc, udvariasság stb. LENIN: Mit tehetünk a népművelésért? című, 1913-as írásában foglalkozik elsősorban a New-York-i nyilvános könyvtárral, annak 1911. évi beszámolója alapján.

LENIN a legnehezebb időkben is foglalkozott a könyvtárakkal és a nemzetközi kiadványcserében való részvétel hasznosságát hangsúlyozta. Ennek következtében 10 amerikai könyvtárral indult meg a kapcsolat felvétele.

A lengyel küldöttek egyike, J. BAUMGART, ugyancsak beszámolt LENINnek a lengyel könyvtárakkal kapcsolatos tapasztalatairól.

LENIN rendkívül igényes, ugyanakkor igen fegyelmezett - mondhatnánk - szerény olvasó volt, amint azt a RUMJANCEV Könyvtárnak - a mai Lenin Könyvtár - szülő levele is mutatja; ebben a felvilágosítás kérdésén kívül megjegyzi, hogy ha a könyvtár referenz műveket nem kölcsönöz /szótárakra, lexikonokra volt szüksége/, akkor éjjelre kérné kölcsön és reggel visszaküldené.

LENIN külföldi tartózkodása során Lengyelországba is elkerült. 1912-14 között Krakóban és környékén /Poronin/ élt. Először is azért választotta ezt a helyet, mert közel volt Oroszországhoz. A lengyel néppel, az ottani munkásmozgalommal kívánt megismerkedni. Előadásokat tartott lengyel haladó köröket érdeklő témákról.

Ez alatt az idő alatt 350 cikket írt, továbbá a Marxizmus három forrása és három alkotórésze és több más ismert művet.

Lengyelországban csak ekkor kezdték a nyilvános könyvtárak szervezését.

Az első időkben a Mickiewicz Népegyetem Társaság Könyvtárát látogatta LENIN, amelynek 10 000 kötet könyve és 150 folyóirata volt. Ez a könyvtár népszerű volt az orosz emigránsok és az egyetem haladó köreiből.

LENIN a Jagello Egyetem Könyvtárában - ahol saját nevén iratkozott be - MARX és ENGELS levelezését dolgozta fel. A Könyvtár akkor 116 személyes olvasóteremmel rendelkezett és gyűjteménye 456 727 könyvből, 7000 kéziratból, 2900 önyomtatványból stb. állt.

LENIN nem volt különösebben megelégedve a Jagello Egyetem Könyvtárával, egy az édesanyjának szóló levélben hangot is adott ennek. Nem tudta itt azokat a munkájához szükséges feltételeket megtalálni, amelyeket a svájci könyvtárak vagy a British Museum könyvtára nyújtottak.

Nemrég fedezték fel a könyvtárban FEUERBACH műveinek azt a példányát, amelyet aláírásaival LENIN látott el.

A lenini emlékhelyeket Lengyelországban megkülönböztetett figyelemmel ápolják, múzeum van Krakóban is és Póroninban is. Születésének 100. évfordulóján az említett múzeumokban és könyvtárakban kiállításokat és konferenciákat szerveztek, bemutattva életét és munkásságát Lengyelországban.

LENIN és a francia könyvtárak kapcsolatáról Susanne HONORÉ tartott előadást. Történelmi tény, hogy LENIN 1909-1912 között Párizsban tartózkodott, így néhány francia könyvtárnak az a megtiszteltetés jutott, hogy olvasójuk volt, másoknak, hogy kapcsolatban lehettek vele.

Természetes, hogy a Bibliothèque Nationalt használta elsősorban, ahol számos, az orosz forradalomra vonatkozó művet talált, melyek Oroszországban tiltottak voltak. Olvasójegyt megőrizték és azt az ez évben Párizsban rendezett kiállításon bemutatták, továbbá másolatokat küldtek erről számos szovjet iskolának, pionír szervezetnek.

Annak az embernek, aki szerette a könyvtárakat és életének nagy részét ott töltötte, az volt a véleménye, hogy a könyvtárosnak nemcsak megőrzési feladatokat kell ellátnia, hanem igen fontos szerepet kell betöltenie a nevelésben.

LENIN úgy vélte, hogy a Bibliothèque National nem gondoskodik megfelelően a nyilvános szolgálatról, hogy a könyvek kiadása, kölcsönzése és általában a francia könyvtárügy eléggé bürokratikus.

A Bibliothèque National ebben az időben valóban inkább az irodalom megőrzésére törekedett, nem annyira a tájékoztatásra. Ez időben az olvasótermet elválasztották a referenz helyiségtől, ahol a tulajdonképpeni kölcsönzési állomány volt. Mégis ennek a kölcsönzési állománynak köszönhető az, hogy LENIN eredetiben olvashatta FLAUBERT, BALZAC, HUGO, MAUPASSANT műveit. A sokféle bürokrácia mellett mégis megengedték LENINnek, hogy hazavihesse a könyveket, amelyek érdekelték.

KRUPSZKAJA memoárjában azt írta, hogy LENIN igen nehézkesnek találta a könyvtárban a munkát. Ehhez LENIN életkörülményei is hozzájárultak. Reggel kerékpárral kellett - sokszor Longjumeauból, ahol politikai kört és nyomdát szervezett - odamennie, ezért igen korán kellett kelnie. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a könyvtár ebédidőben bezárt - 12-től 2-ig - ennek következtében reggel 8-tól 12-ig mindössze 4 órát tölthetett ott.

A városi kerületi könyvtárakban csak szépirodalmi művek voltak; ehhez is a háziur igazolása kellett, amihez nehezen lehetett hozzájutni, ezért jobban szeretett Genfben vagy a British Museumben dolgozni.

Párizsban más könyvtárak is őriznek vele való értékes kapcsolatot. Könyveket, amelyeket használt, amelyek keznyomát viselik magukon.

LENIN stockholmi látogatásairól U. WILLERS számolt be.

A cári időkben LENIN mindig menedéket talált Stockholmban; mintegy 6 alkalommal tartózkodott a svéd fővárosban.

A Királyi Könyvtárban - mint ma is - mindenki beírja magát az olvasókat nyilvántartó könyvbe. LENINT ebben keresni érdekes, de nem könnyű feladat, mert sokszor fedőnéven szerepelt. Egyik alkalommal például J. FREY néven írta be magát.

1966-ban LENIN egyik elvtársa, LINDBERG számolt be arról, hol ült LENIN és mit olvasott. A könyvtár átalakításakor emlékül hagytak meg azokból az asztalokból és székekből, amelyeket használt; ezek közül egyet pedig a Lenin Könyvtár 100 éves jubileumára küldtek el.

1910-ben saját nevében szerepelt a könyvtárban. Utoljára egy napig, 1917. áprilisában volt Stockholmban; világtörténelmi jelentőségű látogatás volt - gyorsan kellett visszatérnie Oroszországba a proletárforradalom megmentésére.

J.-P. CLAVEL és O. PAVILLON beszámolt LENIN kutatásairól a svájci könyvtárakban.

LENIN a könyvtáraknak döntő szerepet tulajdonított a forradalmi mozgalomban; a könyvtár a kultúra eszközeként fegyver a proletariátus kezében a békéért való harcban.

LENIN a svájci könyvtárakról - többször említve azokat - írta: "A Petrográdi Nyilvános Könyvtár átszervezésekor a gyakorlatban kell megvalósítani a svájci és amerikai könyvtári tapasztalatokat."

Jó ismerője volt a svájci könyvtáraknak; 1903-tól 1917-ig többször élt Svájcban és elismeréssel nyilatkozott róluk. Genf, Bern, Zürich azok a helyek, ahol többször megfordult. Lengyelországból írta: "Sokszor gondolunk vissza Genfre, ahol jobban ment a munka, kényelmes volt a könyvtár. Egész kóborlásom valamennyi állomása közül Londont és Genfet választanám, ha nem lenne mindkettő olyan messze.

Genf különösen jó, általános kulturáltsága és rendkívül kényelmes élete miatt."

Bernből: "Itt jók a könyvtárak és tűrhetően berendezkedtem, ami a könyvek használatát illeti. Kellemes az is, hogy olvashatok a napi munka után."

Zürichből: "Ide utaztunk, hogy az itteni könyvtárakban dolgozzunk. A könyvtárak sokkal jobbak, mint bernben, úgy hogy tovább maradtunk, mint eredetileg akartunk."

Svájcban nagyszerűen szervezték meg a könyvtárügyet. Különösen jó a könyvtárközi kölcsönzés. Német-Svájc tudományos könyvtárai kapcsolatban állnak Németország könyvtáraival és LENINnek a könyvtár közvetítésével még a háború alatt is sikerült megkapnia a kért könyveket Németországból.

Postán a könyveket kartondobozban küldték, amelyre egy cédulát erősítettek; egyik oldalán volt annak a címe, akinek küldték, a másikon a könyvtár címe. Visszaküldéskor csak meg kellett a cédulát fordítani.

A svájci könyvtárak előnyei: nagyszerű kiszolgálás, a bürokrácia hiánya, kitűnően összeállított katalógusok, szabadpolc, figyelmes bánásmód.

Két genfi könyvtárról kell megemlékezni név szerint is, ahol LENIN dolgozott: az Irodalmi Társaság és az Orosz Szociáldemokrata Munkások Könyvtára.

A pártkönyvtár 1903-ban elősegítette az agitátorok, propagandisták képzését a mozgalom számára. LENIN ebben aktív szerepet vállalt, saját könyveit adományozta a könyvtárnak. 1905-ben 4760 kötet könyv és 100 folyóirat volt 16 nyelven. A gyűjtemény MARX, ENGELS és a legfontosabb korabeli szocialisták műveiből állt.

LENIN rendszeresen dolgozott ott a 25 személyes olvasóteremben, megvolt a saját asztala. A könyvtár egyúttal pártarchivum is volt; nagy része ma a moszkvai Marx-Lenin Intézetben található, a háború előtti bolsevik mozgalom felbecsülhetetlen értékű forrása.

Az Iszkrának és a Vperjodnak szóló cikkeit LENIN a Société de Lecture könyvtárában írta. A párizsi kommun irodalmát tanulmányozta az idő tájt.

LENIN az 1905-ös forradalom leverése után visszatért Genfba, itt fejezte be a Materializmus és empiriokriticizmus című művét.

- . -

Az eddig felsoroltak alapján érthető, miért volt LENINnek mint tudósnek, mint politikusnak fontos a könyvtár, és ez teszi érthetővé azt is, miért akarta 1917 novembere után az orosz könyvtárügyet átszervezni.

A könyvtárosok ismertetéséből is kitűnik, hogy LENIN életműve, maga a proletárforradalom ügye szorosan összekapcsolódott a nemzetközi könyvtárüggyel. LENIN és a könyvtárak, a kultura ügye szétválaszthatatlan egységet alkot.

- . -

Szeretném remélni, hogy a moszkvai IFLA kongresszus Lenin-szimposiumáról adott vázlatos ismertetés is érzékeltette azt az őszinte és mély tiszteletadást korunk legnagyobb géniusza - LENIN - emléke előtt, amelynek tanui lehettünk.

0000

Mrs. DARABOS, E.: Lenin and the Libraries. Lenin-Symposium at the 36th Congress of IFLA

Held in Moscow, the 1970 General Council Meeting of IFLA /International Federation of Library Associations/ devoted one session to a discussion on Lenin and the Libraries in honour of the centenary of Lenin's birth. Representatives of ten countries delivered lectures on this topic. It was generally agreed that there had never been such an outstanding statesman to attach so great an importance to librarianship as Lenin. All this is proved by his decrees, orders, papers and correspondence. He considered it as an essential task of the socialist revolution to provide a maximum educational opportunity for the people.

Besides the Soviet lecturer's paper, the Finnish delegate was also concerned with the problems of library organization, while papers were read by British, Swiss, Danish, Swedish, French and East-German delegates on Lenin's library experiences in their respective countries during his exile. The U.S. delegate gave an outline of Lenin's indirect relations with American libraries.

All the delegates expressed their sincere and deep respect for Lenin, the greatest genius of our epoch, who had given so great a consideration to the importance of libraries.

UU

ДАРАБОШ, Е.: В.И. Ленин и библиотека. Симпозиум посвященный В.И. Ленину на 36-ом съезде ИФЛА

Очередной съезд ИФЛА (Международной федерации библиотечных ассоциаций), созданный в 1970-ом году в Москве в память столетия рождения В.И. Ленина, одно из своих пленарных заседаний посвятил теме " В.И. Ленин и библиотека ".

На заседании выступили с докладом по теме представители десяти стран. Высказывалось единое мнение о том, что в мире не было такого государственного деятеля, который придавал бы такое огромное значение библиотечному делу, как В.И. Ленин.

Об этом свидетельствуют его распоряжения, указания, статьи и письма. Обеспечение максимальных возможностей по просвещению широких народных масс В.И. Ленин считал одной из основных задач социалистической революции.

Основным рефератом на заседании выступил представитель СССР. Докладчик от финской делегации в своем выступлении изложил вопросы по организации библиотечного дела; делегаты Англии, Швейцарии, Дании, Швеции, Франции, Польши и Германской Демократической Республики в своих докладах говорили о связях В.И. Ленина с библиотеками в своих странах в годы его эмиграции.

Докладчик от делегации США рассказал о косвенной связи В.И. Ленина с американскими библиотеками.

Каждый из делегатов высказал свое откровенное и глубокое уважение гению В.И. Ленина, выдвинувшему библиотечное дело на такой высокий уровень.

=
=
=

Frau DARABOS, E.: Lenin und die Bibliotheken. Lenin-Symposium am 36. Kongress des IFLA

Die 1970 in Moskau veranstaltete Generalversammlung des IFLA /Internationaler Verband der Bibliotheksvereine/ hat zum Andenken der 100. Jahreswende der Geburt Lenins eine seiner plenaren Sitzungen dem Thema Lenin und die Bibliotheken gewidmet. Die Vortragenden haben einstimmig festgestellt, dass es in der Welt noch keinen anderen grossen Staatsmann gegeben hat, der dem Bibliothekswesen solche Bedeutung bei-

gemessen hätte, wie Lenin. Zeugen davon sind seine Verordnungen, Anweisungen, Artikel und Briefe. Er betrachtete die maximale Sicherung der Bildungsmöglichkeiten des Volkes als eine der grundlegenden Aufgaben der sozialistischen Revolution.

Neben dem Hauptreferat des sowjetischen Vortragenden erörterte auch der finnische Delegierte die mit der Organisation des Bibliothekswesens verbundenen Probleme. Die Berichte der Delegierten aus England, aus der Schweiz, Dänemark, Schweden, Frankreich, Polen sowie aus der DDR erschlossen Lenins Bibliothekerlebnisse in den Emigrationsjahren, im Hinblick auf die betreffenden Länder der einzelnen Delegierten. Der USA-Delegierte setzte die indirekte Verbindung Lenins mit den amerikanischen Bibliotheken auseinander. Sämtliche Delegierten gaben ihrer aufrichtigen und tiefen Verehrung vor Lenin, dem grössten Genius unseres Zeitalters Ausdruck, der die Bedeutung der Bibliotheken sehr hoch eingeschätzt hat.

:::~::